

Dipòsit de vinya

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Carena del Cellers
Alçada: 296

Coordenades:

Latitud: 41.64757
Longitud: 1.8888
UTM Est (X): 407466
UTM Nord (Y): 4611244

Classificació

Número de fitxa 08053 - 401
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tant el dipòsit com la barraca estan en un estat de conservació excepcional. Caldria netejar la zona i habilitar-ho per poder posar al descobert aquest ric patrimoni.
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0010002400000H
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 11/03/2017 - 01:00

Descripció

Dipòsit que es localitza per sobre d'una barraca de pedra seca ubicada al nord del raval de les Comes, en el vessant d'obaga del turó del Cellers, que baixa fins al torrent de les Pasteres. Per accedir-hi cal pujar des de cal Miquel o bé, pel Cellers, en terme de Rellinars. Un cop al capdamunt d'un turó de gairebé 328 metres, rocallós i erm, cal obrir-se pas cap el bosc. El pou o dipòsit està construït a l'alçada del pi que queda per sobre mateix de la barraca, a la seva mà esquerra, a quatre metres distant de la construcció.

Es tracta d'una estructura de planta quadrangular, adossada al marge. Mesura 1 metre de costat per uns 0,80 metres de fondària.

El dipòsit està excavat a la roca i reforçat pels quatre costats amb murs de pedra d'una amplada de quaranta centímetres, que segueixen el desnivell del terreny. L'interior està arrebossat amb morter de calç.

Per sobre, també s'ha localitzat un rasot, construït amb pedra, que baixava aprofitant l'orografia del terreny i canalitzava les aigües pluvials fins al dipòsit. Està recobert per la vegetació.

Observacions:

L'oïdi és causat per moltes espècies diferents de fongs de l'ordre Erysiphales. És una de les malalties més fàcils de detectar, ja que fa taques blanques a les fulles i les tiges i aquestes acaben per ser recobertes pel fong. Les fulles de sota són les més afectades però l'oïdi pot aparèixer en qualsevol part de la planta. Quan la malaltia progressa les taques es fan més grosses i denses i es forma un gran nombre d'espores asexuals que estenen l'oïdi per tota la planta. Aquesta plaga aparegué a Europa a mitjans del segle XIX provinent d'Amèrica.

Aquestes estructures estan estretament lligades al territori i denoten un coneixement acurat i exhaustiu de l'entorn físic de la gent que les van construir. El seu emplaçament està pensat per a la captació d'aigües, ja sigui a partir del desviament mitjançant canals excavades a la roca.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o bé que una bèstia caigui dins, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

